

et gunstigt resultat. Og hvis der så er nogle blandt dem, der lytter til den her debat, der tænker, at det synes de da at de har hørt før, og at det er sært, at det ikke er blevet til noget, så må vi jo tage det som udtryk for, at det må være de oppositionspartier, der er med i forhandlingerne, som besværliggør opnåelsen af de her fantastiske nye resultater.

Når man hører den Konservative ordfører, kan man ikke forestille sig andet, end at De Konservative er drivende i at sørge for, at vi pålægger os selv så store opgaver som overhovedet muligt for at sikre udviklingen af vedvarende energi og en reduktion af CO₂-udslippet. Og så er der åbenbart en strid mellem den konservative ordfører og den konservative klimaminister om det her spørgsmål, for klimaministeren var jo ikke var så ivrig efter at påtage sig store forpligtelser i forhold til EU, som man skulle tro på den konservative ordfører.

Men lad det nu være. Vi ser jo stadig frem til at se resultatet af disse forhandlinger, der jo kun kan hensætte os alle i begejstring, når det foreligger; det er der næppe nogen tvivl om.

Det andet er så det her lovforslag, som jo ganske rigtigt handler om, at EU har påpeget over for Danmark, at det, som man havde i gang, ikke gik. Og det synes jeg er rigtig sørgeligt. Jeg synes, at det er sørgeligt for vores regering, at den bringer sig i en sådan situation. Det er i grunden også lidt trist, at det bringer os, der er noget skeptiske over for EU, i den situation, at vi kan konstatere, at vores regering er i stand til at have mindre ambitioner, end man har i EU. Det synes jeg ærlig talt er lidt langt ude.

I grunden repræsenterer det her lovforslag jo et lille fremskridt i forhold til den situation, som regeringen havde bragt sig selv i, med hensyn til hvor stor en del af opfyldelsen af klimaforpligtelserne man vil købe sig til i udlandet. Derfor kunne man godt bruge det som argument for at stemme for lovforslaget.

Nu er der jo grænser for, hvilken situation man skal bringe sig selv i og så forvente, at Enhedslisten ligefrem hjælper lovforslaget igennem bagefter. Så vi vil ikke stemme for det her lovforslag, men vi vil heller ikke stemme imod.

Jeg vil bare sige, hvad jeg synes er en vigtig pointe i diskussionen, at den situation, vi står i nu, er, at som konsekvens af regeringens politik er CO₂-udslippet begyndt at stige. Energiforbruget er steget. Vi hiver mindre energi ud af vindmøller, end vi gjorde tidligere. Det er jo konsekvensen af den politik, regeringen har ført. Og

så hjælper det ikke noget, at den Konservative ordfører holder en tale, der er baseret på resultater, der er skabt for 15-20 år siden. Det er realiteten, og det er den udfordring, vi står over for, nemlig at få vendt den politiske udvikling. Det gør man i hvert fald ikke ved at fokusere yderligere på at købe sig ud af sine forpligtelser. Og der er det jo en sørgelig kendsgerning, at det, regeringen har lagt op til, åbner op for, at mellem en tredjedel og halvdelen af vores reduktionsforpligtelse i forhold til de 21 pct. er det, vi kommer til at yde ved en selvstændig indsats i Danmark i kraft nogle energireduktioner og nogle omstillinger til vedvarende energi. Resten klarer man ved opkøb i udlandet – i øvrigt i et CO₂-kvote-system, som alle vist efterhånden har erkendt er uigennemskueligt, og hvor det i hvert fald indtil nu har været vanskeligt at konstatere, at det har spillet nogen som helst positiv rolle.

Fordi det her lovforslag, som indeholder en lille forbedring i forhold til, hvordan det så ud, men er baseret på, at regeringen bliver sat på plads af Europa-Kommissionen og er udtryk for, at man bygger videre på et CO₂-kvote-system og et køb og salg-princip, med hensyn til hvordan man løser klimaproblemerne – som efter vores opfattelse er helt utilfredsstillende – vil vi så tilslutte os den gruppe af partier, der undlader at stemme.

Kl. 15:10

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så det ministeren.

Kl. 15:11

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Tak for at jeg kan konstatere, at der er et klart flertal for det her, som – jeg tror, det var fru Anne Grete Holmsgaard, der sådan set meget præcist kaldte det sådan – man kan kalde for et lille teknisk forslag.

Vi har været lidt igennem det her med, at Danmark ikke bare er et af de lande, der har haft den højeste CO₂-reduktions-forpligtelse, nemlig på de 21 pct. Men vi er altså faktisk også et af de lande, hvis godkendelse af allokeringsplanen gik mest smertefrit igennem EU. Det er ikke, som hr. Per Clausen lige sagde det, sådan, at regeringen er sat på plads. Man kan simpelt hen sætte sig wned, kan jeg sige til hr. Per Clausen, og finde ud af, hvordan det gik med alle de andre allokeringsplaner. Det er et overordentlig svært og teknisk kompliceret stof, og det her er altså faktisk en mindre justering. Det eneste krav, som Kommissionen stillede til Danmarks